

Veszprémi Szilveszter

Góc

*Nem emlékszem a kávé ízére,
amit az ajtó mögött főztek.
Arra emlékszem, hogy először nem ízlett,
de aztán itt szoktam rá mégis.
Mert Gizi szeretett kávéfőzni,
két személynek,
úgy könnyebb,
és végül az enyém lett mindig a másik.*

*Egy hónappal korábban nem ittam kávéfőzést,
csak bementem beszélgetni,
mert haza kell jönni, és be kell menni beszélgetni,
úgy szokás.
Leültem az első boxba, amikor megjött a főnök,
és Gizi nem mondott semmit.*

*Egy cetli került az ajtóra,
vastag celluxszal, kék filccel,
mintha csak úgy ki lehetne írni, hogy
már sosem iszom itt kávéfőzést,
és te sem,
és egyáltalán senki.*

*Elszívok egy cigit, az ajtónak dőlve,
mert már lehet.
A dohányzóból nem maradt semmi,
Gizi a varrodában dolgozik,
a tanult szakmájában,
és az öt méter már nem kötelező.
Azt hittem, majd az első slukk meg hozza a kávéfőzést is.*

*Beszélnünk kellene.
Beülni az első boxba, és megbeszélni,
hogy milyen volt itt a kávé,
aztán odamenni a pulthoz,
nevetni valami teljesen hétköznapi,
majd nagy borralalóval otthagyni a sarkot,
úgy, hogy tudjuk, elszállítják a bőrfoteleket
és a kávégépet,
de kaptunk időt elköszönni.*

Helyek, ahol öröm vár

*Akkor sem hagy magadra a város, ha átléped a határát,
és a kontinens végéig meg sem állsz.*

*Lesznek utcák, amiket így is ismerni fogsz,
és kísértétként ugyanolyan tömbházak,
amiknek talán még a kapukódját is tudod,
de sosem kísérelsz meg majd megbizonyosodni róla.*

*Néha ugyanazt az illatot küldi neked,
ha befordulsz egy sarkon,
vagy ugyanazt az ízt egy kedd reggelen.
Ismerős lesz a buszsofőr is,
de csak sejteni fogod, hogy honnan,
miközben ugyanúgy ülsz majd mögötte,
és csak az utolsó pillanatban jelzel,
ahogy itt megszoktad.*

*Végül nem úgy kapsz új utcákat,
ahogy vártad, mint először.
Hasonlítgatod majd a kirakatokat és a fák gyakoriságát.
Ott több volt a pékség, itt minden sarkon iható a kávé.
Ott alig volt zebra, itt sétálható az egész belváros,
de botrányos a tömegközlekedés.*

*Ott felnőni tanultál, itt próbálsz felnőttként élni,
bekapcsolódni az új város körforgásába
a máshonnan hozott reflexek és tanulságok szerint.
A régi város veled lesz, míg méregeted a két életet,
és bár mindketten változtok, a megritkuló visszagondolások,
mint a felcsukló emlékcafatok lényegtelen részletekről,
sosem hagynak majd elveszni.*